

Solna tingsrätt

Ärendenummer:	390-210
Avgörandedatum:	2010-06-24
Rubrik:	Förtursförklaring; brottmål

REFERAT

RÄTTEN

Lagmannen Lars Lindström

BESLUT

Rätten förklarar att målet ska handläggas med förtur av tingsrätten.

SKÄL FÖR BESLUTET

Målets handläggning

Den 31 oktober 2008 ansökte åklagare om stämning på R K med yrkande om ansvar för misshandel m m den 1 augusti 2008. Målsägande är M G. Samma dag utfärdade tingsrätten stämning på R K och förelade honom att ge in uppgift på vilken bevisning han åberopade. Den 4 december 2008 ansökte åklagare om stämning på R K med yrkande om ansvar för ringa narkotikabrott. Samma dag utfärdade tingsrätten stämning och förelade R K att ge in uppgift på vilken bevisning han åberopade. Stämningen delgavs R K den 4 februari 2009. Den 20 februari 2009 yrkade åklagare att R K skulle häktas som misstänkt för brott mot O K. Tingsrätten häktade R K samma dag. Den 3 mars 2009 hävde åklagare häktningsbeslutet. Den 28 april 2009 ansökte åklagare om stämning på R K med yrkande om ansvar för olaga hot m m mot H D. Den 8 maj samma år utfärdade tingsrätten stämning och förelade R K att ge in uppgift på vilken bevisning han åberopade. Samma dag frågade tingsrätten åklagaren om när åtal kunde väckas för brott mot O K. Svaret blev att utredningen inte var klar. Den 5 juni 2009 ringde M G och ville att målet skulle sättas ut till huvudförhandling snart. Den 24 augusti 2009 meddelade åklagaren att det fortfarande fanns två pågående förundersökningar mot R K och att det var oklart när de skulle bli klara. Åklagaren föreslog att målet skulle sättas ut med marginal så att även tillkommande åtal skulle kunna behandlas. Den 24 september 2009 ringde M G och undrade varför målet inte satts ut till huvudförhandling. Han fick beskedet att tingsrätten inväntade svar från åklagaren och skulle sätta ut målet så snart man fått svar. Den 27 oktober 2009 meddelade åklagaren att förundersökning pågick och att det inte gick att lämna besked om när åtal skulle kunna väckas. Den 4 december 2009 väcktes slutligen åtal mot R K avseende misshandel och olaga hot riktat mot O K. Den 7 december 2009 väcktes ytterligare ett åtal mot R K avseende olovlig körning. Den 30 december 2009 utfärdade tingsrätten stämning och förelade R K att ange vilken bevisning han åberopade avseende de två senast inkomna stämningsansökningarna. Den 4 mars 2010 utfärdade tingsrätten kallelser till huvudförhandling den 21 april 2010. Den 29 mars 2010 ansökte åklagare om stämning på R K med yrkande om ansvar för grovt rattfylleri m m. I stämning underrättades R K om att denna stämningsansökan skulle handläggas vid huvudförhandlingen den 21 april 2010. Den 20 april 2010 framställde M G skadeståndsanspråk. Vid huvudförhandlingen den 21 april 2010 uteblev R K. Tingsrätten ställde in huvudförhandlingen och meddelade att parterna skulle kallas till ny huvudförhandling på tidpunkt som meddelas senare.

Tingsrättens bedömning

Det är bara den som är part i ett mål som får ansöka om förtursförklaring. M G var inte part när ansökan om förtursförklaring gavs in men han är det sedan han framställde sitt skadeståndsanspråk den 20 april 2010. Tingsrätten anser sig kunna pröva hans ansökan om förtursförklaring.

Målet mellan åklagaren och R K angående brott mot M G har varit klart att handlägga sedan det kom in till tingsrätten, den 31 oktober 2008. Att det ännu inte handlagts beror i första hand på

1. att tingsrätten varit överksam mellan stämningen den 31 oktober 2008 och beskedet den 20 februari 2009 att R K även var misstänkt för brott mot O K, nästan fyra månader,
2. att tingsrätten mellan den 20 februari och den 4 december 2009, över nio månader, väntat på ett åtal för brott mot O K,
3. att tingsrätten varit överksam mellan det att åtalet kom in den 4 december 2009 och den 4 mars 2010, tre månader,
4. att R K uteblev från huvudförhandlingen den 21 april 2010, samt
5. att tingsrätten varit överksam sedan dess, i två månader.

För bifall till en begäran om förtursförklaring krävs att handläggningen av målet har oskäligt fördröjts. Perioderna av överksamhet har onekligen fördröjt handläggningen. Besvärande är också det långa uppehållet för att invänta ytterligare åtal.

När tingsrätten låter handläggningen av ett åtal avstanna för att ett annat åtal är på väg sker det av hänsyn till den tilltalade som inte ska behöva besväras av mer än en huvudförhandling och som ska få påföljdsfrågan bedömd i ett sammanhang. I motsatt riktning talar dock bl a målsägandens intresse av att få frågan avgjord och det allmännas intresse av att lagföring sker medan de inblandade fortfarande har minnesbilder kvar av vad som skett. Något lagstöd för avbryta handläggningen i brottmål på grund av nya misstankar finns inte, tvärtom strider förfarandet mot regeln i 45 kap 14 § första stycket rättegångsbalken att rätten ska bestämma tid för huvudförhandling så snart som möjligt.

Sammanfattningsvis kommer tingsrätten fram till att handläggningen av målet mellan å ena sidan åklagaren och M G och å andra sidan R K har oskäligt fördröjts. Rätten förklarar därför att målet ska handläggas med förtur av tingsrätten.